

TRIÁDA / EDICE DELFÍN
SVAZEK ČTYŘICÁTÝ DRUHÝ

GERTRUDA GOEPFERTO VÁ
R O D O K M E N

GERTRUDA
GOEPFERTOVA'

RODOKMEN

TRIA'DA

© Triáda, 2003

© Gertruda Goepfertová, 2003

Illustrations © Gertruda Goepfertová, 2003

ISBN 978-80-87256-25-1 (PDF)

ISBN 80-86138-42-9 (tištěná kniha)

Obsah

Letos zase / 9

Děda vypravuje / 12

○ Kunemili / 12

○ veselých časech / 13

○ bojácných a nebojsech / 15

○ rozpustilejch / 18

○ Fabiánovi / 20

○ zlém ševci mocipánovi / 23

Vzpomínky paní Hrochové / 29

Holoubě / 34

Doslov / 49

Ediční poznámka / 57

Letos zase

Jsem jako pavouk, honěný smetákem v prachu z rohu do rohu. Když jsem vstupovala do vlaku, měla jsem čisté ruce, ale teď by na nich, zalípaných a špinavých, nepoznal, kdy jsem si je myla naposled.

Na podlaze v kupé je hnědá drť, v ní se válejí slupky z pomerančů. Každou chvíli někdo zatahne za tuhý řemen u okna, okno cvakne, vyletí a je dusno.

Po chvíli je znovu otevřou, našťestí.

Děcko žvatlá. Jistě by bylo spokojeno, stejně jako já, kdyby vlak houpal a nehrčel.

Ani z okna se nesmíme naklonit, hned padne uhlík do očí a ba-bička lituje a nabízí na ukonejšenu hrst malin ze džbánku. Moc-krát děkuji, já už vystupuji!

V chlebníku se mi rozmáčklo jablko, promočilo plátno, nač jsem je vůbec brala s sebou. Pro ostudu.

Hrnu se po peroně a nastrkuji lístek. Naproti mi běží bratranec Láda, mává zeleným kloboukem. Tak pod', povídá. Hroch už čeká. Přijeli jsme s Fuksem a Černým.

Koně hrabou nedočkavě, lesknou se oba jako kovoví. Škubají se-
stříhanými hřívami.

Kufr si hod' dopředu.

Že jo, ba jo, mladý pane, dyť já to povídal, mumlá Hroch.

To jistě zašel do nádražní hospody. Že jo, ba jo, to říkával, když nás vozíval opilý z loukovské pouti.

Letos zase pojedeme.

Láda vyskakuje na kozlík vedle Hrocha, Hroch zavrčí vijó, kočár sebou cukne, zachrčí a jedeme.